

Efter lovforslaget skal bevilling på grundlag af specificerede budgetter afløses af rammebevillinger for henholdsvis drift og anlægsarbejder, og menighedsrådene vil få frihed til at disponere og omdisponere inden for driftsrammen uden nærmere godkendelse af provstiudvalget.

For en ordens skyld vil jeg så lige nævne, at L 163 desuden handler om noget, som ikke har med økonomi at gøre. Jeg tænker naturligvis her på den del af lovforslaget, som sigter på at øge kompetencen på det lokale niveau; det vil sige hos menighedsråd og provstiudvalg, til at træffe de endelige afgørelser om, hvad der skal ske med bygninger og andet jordisk gods bortset fra kirker og kirkegårde, uden at der skal indhentes godkendelse hos stiftet eller Kirkeministeriet.

Bloktilskudsudvalgets arbejde handler om, hvordan *statens tilskud* til folkekirken skal ydes i fremtiden. Efter de nuværende regler ydes statens tilskud i form af bidrag til præsteløn og pension samt en række mindre poster.

Alle de forskellige poster er specificeret i finansloven, og kun én af dem har noget med den lokale kirkelige økonomi at gøre. Staten yder et tilskud på 14 millioner kroner til kirkerestaureeringer. Det er dog et forsvindende lille beløb set i forhold til sognenes samlede udgifter og indtægter på godt 4 milliarder kroner. De 14 millioner kroner svarer kun til 0,3 procent af sognenes indtægter.

Udvalget er blevet bedt om at udarbejde modeller for, hvordan statens tilskud i stedet kan ydes som bloktilskud, hvor det ikke som i dag er specificeret, at X antal kroner skal gå til det formål, Y antal kroner til det formål osv.

Udvalget er blevet bedt om at rapportere til regeringens økonomiudvalg i efteråret, og udvalgsarbejdet er endnu kun i et indledende stadium. Derfor er det naturligvis ikke muligt for mig på nuværende tidspunkt at sige noget om, hvilken eller hvilke modeller udvalget vil komme med.

En model kan måske være, at staten yder et bloktilskud til Fællesfonden, der som bekendt afholder folkekirken fælles udgifter, herunder den del af lønnen til præster og provster, som folkekirken i dag selv betaler.

En anden model kan måske være, at staten yder tilskud til de enkelte ligningsområder,

hvorefter den lokale del af den kirkelige ligning kan sættes ned.

Uanset om udvalgsarbejdet ender med at anbefale den ene, den anden, en tredje eller fjerde model kan jeg imidlertid ikke se, at det berører det, som er kernen i L 163, nemlig at øge menighedsrådenes kompetence og frihed ved at give dem mulighed for at disponere på grundlag af rammebevillinger i stedet for at få bevilling på grundlag af detaljeret specificerede budgetter.

Spørgsmål: 31

Er ministeren enig med Danmarks Provsteforening i, at balancen i provsteskabet forrykkes væsentligt, så den administrative del tager tid fra den gejstlige del?

Svar:

Provsten er biskoppens medarbejder og tilsynsmand i gejstlige spørgsmål. Provsten er desuden født medlem af provstiudvalget og virker som udvalgets forretningsførende, jf. § 17 a, stk. 1 og 2, i lov om folkekirken økonomi. Provstiudvalget består foruden af provsten af 2 til 7 valgte medlemmer.

Jeg er helt opmærksom på Danmarks Provsteforenings synspunkter om den hårfine balance mellem provstens gejstlige og provstens administrative opgaver. Det er imidlertid min opfattelse, at denne balance ikke forrykkes væsentligt med dette lovforslag.

Jeg vil i den forbindelse gerne pege på, at det også i dag er provstiudvalget, der sammen med menighedsrådene har ansvaret for den lokale kirkelige økonomi. Dette ændres ikke med lovforslaget, og som jeg nævner i mit svar på udvalgets spørgsmål 26 (L 163 – bilag 29 og 49), vil indførelse af rammeordningen ikke betyde, at der ændres synderligt på det stykke arbejde, som provstiudvalget skal lave før fastsættelsen af de årlige rammer for kirke- og præstegårdskasserne.

Lovforslagets § 1, nr. 13, betyder herudover, at der bliver mulighed for, at godkendelseskompetencen i forhold til menighedsrådenes beslutning om kirkernes og præsteembedernes faste ejendomme kan flyttes fra Kirkeministeriet og stiftsøvrighederne til provstiudvalgene.

Danmarks Provsteforening giver i sit hørings svar af 22. januar 2003 (L 163 – bilag 1) udtryk for en vis tvivl med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt provstiudvalgene kan få etableret en til-